

Barcelona: ciutat en xoc, ciutat estressada

Ada Colau i Naomi Klein conversen sobre l'actualitat política catalana i global

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Ada Colau ho té clar i no li reca dir-ho: “Avui Barcelona és una ciutat estressada”. Ho diu en el transcurs de la seva conversa *Fer front a les polítiques de la confusió i la por. La justícia social com a repte global* a les Cotxeres de Sants amb l'escriptora i periodista Naomi Klein, que és a Barcelona per presentar el seu llibre *No n'hi ha prou amb dir no* (Empúries/Paidós).

Els motius de l'estrès, qui més qui menys els té clars: l'atemptat del 17 d'agost, la càrrega policial de l'1 d'octubre, l'aplicació del 155 i l'empresonament dels activistes i els polítics. I encara es poden afegir a la llista dos motius més d'estrès, encara que ella no els anomeni: l'actual procés de revisió del pacte municipal de Barcelona en Comú amb

el PSC –de fet, una de les assistents la interpel·la sobre el tema– i la recent informació del diari *Financial Times* que descarta Barcelona com a futura seu de l'Agència Europea de Medicaments.

“Vivim en plena formalització d'una deriva autoritària, una estratègia del xoc –manllevant l'expressió que Klein va encunyar en un dels seus llibres– que s'utilitza per amenaçar la població”. L'alcaldesa retrata d'aquesta manera la situació actual i matisa que tot plegat ho porta a terme “el govern més corrupte d'Europa”. Aquesta “normalització de la barbàrie” provoca, a criteri seu, que visquem immersos en un estat d'excepció.

Davant d'un nombrosíssim auditori –les Cotxeres han quedat petites–, Klein escolta Colau i aprofita diverses ocasions per signar tot el que diu i per mostrar la seva admiració per algú de qui lloa la integritat moral: “En aquests temps tan moguts que viu Catalunya, recorro sovint als pensaments de l'Ada per entendre millor què us passa”.

Crítiques
“Trump amenaça amb un mur, però no ha ficat a la presó cap polític”

L'escriptora destaca quines són les línies mestres del que ella anomena “doctrina del xoc” i que exemplifica amb el cas americà, que ha estudiat amb profunditat i que l'ha portat a erigir-se en assot de la figura de Donald Trump i de tot el que predica i representa. Exemples? Els privilegis fiscals per als rics, la retallada de serveis socials, la privatització d'energies bàsiques, la potenciació de les desigualtats...

“L'espectacle d'individus com Trump i Rajoy és diari i no sembla que s'hagi d'acabar”, precisa Klein. I dispara encara més contra el president dels EUA: “El país està en xoc des que aquest paio va ser escollit”. Proposa no normalitzar la seva figura i la seva nefasta influència internacional, i alerta que una de les coses més perilloses que es poden fer amb ell són les comparacions, arribar a la complaença de considerar que al seu costat la resta “tampoc estem tan malament”.

Esclar que ella mateixa tampoc pot resistir la temptació de les comparacions: “Trump amenaça de construir un mur, però encara no ha ficat a la presó cap polític democràticament escollit a les urnes”.

De l'activisme a la gestió

Colau i Klein conversen també sobre els problemes estructurals que continuen vivint les societats per molt suposadament modernes i evolucionades que siguin. Problemes com l'habitatge, per exemple, del qual totes dues són bones coneixedores. Problemes que es veuen agreujats pel perillós imperi del neoliberalisme, del qual totes dues són acèrrimes enemigues i combatents.

L'alcaldesa de Barcelona recalca que no és fàcil passar de l'activisme a la gestió pública i que no existeixen fórmules magistrals per fer-ho, però que les possibles solucions passen per entendre que el centre de les polítiques públiques han de ser les persones.

Focalitzant el debat sobre Barcelona –estressada i en xoc–, Colau assenyala alguns dels focus claus a abordar: el desorbitat preu de l'habitatge i l'atracció que suposa la ciutat per a grans capitals especulatiu.

Tant ella com Klein coincideixen a assenyalar, a més a més, la mercantilització dels béns comuns i la superditió a la lògica del diner, el benefici i la globalització com a grans problemes globals. “A la democràcia que desitgem, les decisions no s'han de prendre en llocs opacs governats per poders fàctics i financers”, conclou l'alcaldesa. —

Ada Colau i Naomi Klein durant el debat que es va celebrar ahir. MANOLO GARCIA